

Guds genoprettelsesprojekt

da

Guds genopbygningsprojekt

Apostlen Peters brug af udtrykket »genoprettelse« i sin profeti om begivenhederne efter Kristi genkomst tyder på, at der vil komme en periode med genopbygning. (Apostlenes Gerninger 3:19-21) Dette program handler ikke om at skabe et nyt paradis, men om at genoprette det paradis, der gik tabt. Jesus fortæller os i Lukas 19:10, at Menneskesønnen kom for at søge og frelse det, der var fortabt. Gennemførelsen af dette guddommelige projekt kræver både Jesu første og anden komme. Ved sit første komme gav han sig selv som genløsningsbetaling, eller den tilsvarende pris, for at dødsdommen, der blev pålagt menneskeheden i Edens have, kunne ophæves. Han kommer anden gang med det formål at genoplive dem, der mistede livet på grund af Adams overtrædelse.

Hvis vi kan forestille os den fuldkommenhed og lykke, som vores første forældre nød, før de overtrådte den guddommelige lov, kan vi i det mindste delvist forstå de revolutionerende forandringer, der vil finde sted i verden, når det tabte paradis med alle dets velsignelser genoprettes af den genkomne Kristus. Edens Have var blot et eksempel på, hvordan hele jorden vil se ud, når Guds genoprettelsesprogram er fuldført.

Guds nåde vender tilbage

Apostlen siger, at forfriskende tider vil komme fra »Herrens nærvær«. Dette udtryk er oversat fra græske ord, der betyder »ud fra Herrens ansigt«. Dette typisk østlige udtryk antyder tanken om, at Guds nåde åbenbares over for menneskeheden. Den fulde tanke, som apostlen skitserer, er derfor, at Kristi genkomst er en manifestation af Guds genvundne nåde over for menneskeheden, der indleder en periode, hvor han vil lade sin nåde stråle ud over menneskeslægten og velsigne dem ved at genindsætte dem i deres tabte hjem i Edens Have.

Apostlen erklærer, at alle Guds hellige profeter har forudsagt de kommende tider med genoprettelse. David var en af disse profeter, der havde meget at sige om emnet. I sin 30. Salmernes Bog, vers 5, nævner han det i forbindelse med tanken om Guds tilbagevendende nåde. Han siger: »For hans vrede varer kun et øjeblik; i hans nåde er der liv; gråd kan vare en nat, men glæde kommer om morgenen.«” Guds vrede mod sin menneskelige skabelse begyndte, da vores første forældre overtrådte hans lov. Som følge heraf blev de dømt til døden og drevet ud af deres perfekte hjem i Edens have. Da deres børn var ufuldkomne ved fødslen, gik dødsstraffen i arv til dem og til hele menneskeheden. Hele verden har gennemgået en nat af sorg og død.

Selvom denne manifestation af Guds vrede har varet i seks tusind år, har den set ud fra et perspektiv af Guds evige gunst og velsignelser dog kun varet et øjeblik, og

for hvert enkelt menneske har den ikke varet længere end de få korte år fra vuggen til graven.

Denne nat af Guds ugunst skal ikke være ved i det uendelige. Gud vil vende sit ansigt mod menneskeheden. Hans nåde blev først vist ved, at han sendte sin Søn for at være menneskets Forløser, og den demonstreres yderligere ved, at han sender ham for anden gang for at genoprette den menneskeslægt, som han forløste. David tilføjer: »I hans nåde er der liv«, hvilket betyder, at når Gud igen smiler til menneskeheden, vil sygdom og død ophøre. Det betyder, at den lange nat med synd, sorg og død skal afsluttes med en morgen fuld af glæde.

Forløsningsværket

Som allerede nævnt muliggøres de kommende tider med genoprettelse af Kristi forløsningsværk, der blev fuldendt ved hans første komme. Profeten Hosea henviser til dette, når han, som Herrens talerør, siger: »Jeg vil betale genløsningsbetaling for dem og løse dem fri fra gravens magt; jeg vil forløse dem fra døden; o død, jeg vil være dine plager; o grav, jeg vil være din undergang; omvendelse vil være skjult for mine øjne.« Hosea 13:14

Læg mærke til, hvordan Guds profet i den netop citerede tekst forbinder genløsningsbetalingen med dødens tilintetgørelse. Det Nye Testamente forklarer filosofien bag dette ved at vise, at Jesus, Guds Søn, blev sendt til verden af den himmelske Fader for at være denne genløsningsbetaling. Han kom for at dø, »den retfærdige for de uretfærdige«. (1. Petersbrev

3:18). Paulus forklarer, at alt dette skete i overensstemmelse med Guds vilje i forbindelse med hans hensigt om at frelse menneskeheden fra døden. For, siger apostlen, »der er én Gud, og én mellemmand mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, som gav sig selv som genløsningsbetaling for alle, for at det skulle vidnes om det på den bestemte tid.« 1. Timoteusbrev 2:5,6

Fordelene ved Kristi forsoningsværk står kun til rådighed for den enkelte på betingelse af viden og tro, så apostlen forsikrer os om, at denne viden vil blive »vidnet« for alle »på den rette tid«. Den rette tid for verden til at få vidnet om Kristi forsoning vil være den messianske periode, der følger efter Mesterens genkomst.

Alle Guds profeter

Peter fortæller os, at kendsgerningerne vedrørende de kommende tider med genoprettelse er blevet vidnet om gennem munden på alle Guds hellige profeter siden verdens begyndelse. En gennemgang af Det Gamle Testaments skrifter afslører, at dette er sandt. Esajas var en af disse hellige profeter, og han giver os mange oplysninger om genoprettelsen. I det 35. kapitel af sin profeti fortæller han os om, at de blindes øjne vil blive åbnet, de døves ører vil blive åbnet, den tavse tunge vil blive løsnet, og at den lamme vil springe som en hjort.

Esajas fortæller os også om en »hovedvej«, der skal åbnes for folket, en vej, der vil føre til hellighed eller fuldkommenhed. Han fortæller os, at i modsætning til

den smalle vej til livet i denne evangelietid vil alt være meget tydeligt på denne hovedvej – så tydeligt, at den almindelige rejsende, selvom han er uuddannet, ikke vil fare vild. Dette stemmer overens med andre profetiske udsagn om den tid, som fortæller os, at da vil kendskabet til Herren fylde jorden, som vandet dækker havet. Esajas 11:9; Habakkuk 2:14

Esajas forsikrer os også om, at der ikke vil være nogen løve på denne landevej. Peter fortæller os om den nuværende tid, at »djævelen, som en brølende løve, går omkring og søger, hvem han kan fortære.« (1. Petersbrev 5:8). Ifølge apostlen Johannes skal Satan bindes helt i begyndelsen af de kommende tider med genoprettelse. (Johannes' Åbenbaring 20:1,2). Profeten havde således helt ret, da han sagde, at ingen løve ville gå op ad landevejen, der fører tilbage til livet og paradiset.

Esajas fortsætter sin beskrivelse af hellighedens vej ved at sige: »Der skal ikke være nogen løve der, og intet vildt dyr skal gå op ad den; sådanne skal man ikke finde der.« Bibelen fortæller os om mange forskellige dyr, der har plaget og torteret folket gennem tiderne. Nogle af disse dyr nævnes af Daniel og Johannes' Åbenbaring. De symboliserer bestialske regeringer af den ene eller den anden art, som har udnyttet og undertrykt folket. Men inden det messianske rige oprettes, skal alle disse »dyr« tilintetgøres; så vil det være sandt, at »der vil ikke være noget vildt dyr der.« Esajas 35:9

Endelig fortæller profeten os, at ad denne vej »vil Herrens udløste vende tilbage og komme til Zion med

sange og evig glæde på deres hoveder: De vil opnå glæde og fryd, og sorg og suk vil flyve bort.« Det var netop Guds hensigt med at udføre genløsningsbetalingen for menneskeheden, nemlig at de måtte vende tilbage fra døden og endnu en gang indtræde i livets glæde. Det er en glæde, der langt vil overgå den, de oplevede i deres tidligere til , fordi de vil lære Gud at kende, og hvis de fortsætter med at leve, vil de nyde hans gunst og hans velsignelse, der gør rig. Esajas 35:1; Ordsprogenes Bog 10:22

Set ud fra profetiernes synspunkt omfatter genoprettelsen opstandelsen. Der er bibelstuderende, der er villige til at indrømme, at Kristi genkomst vil føre til en vis begrænset omvendelse blandt den da levende generation. De forsøger imidlertid at begrænse genoprettelsens omfang til denne såkaldte omvendelse, uden at indse, at hvis alle jordens slægter skal velsignes, og hvis der skal komme »tider med genoprettelse af alle ting«, betyder det, at både de døde og de levende vil få mulighed for at blive velsignet. Set ud fra profetiernes synspunkt omfatter genoprettelsen således opstandelsen.

Job var en anden af Guds hellige profeter, og han gav udtryk for håbet om en opstandelse ved at sige: »Hvis et menneske dør, vil det da leve igen? Alle de dage, min tid er bestemt til, vil jeg vente, indtil min forvandling kommer. Du vil kalde, og jeg vil svare dig; du vil længes efter dit hænders værk.« (Job 14:14,15). Job gav således udtryk for troen på, at han ville høre Herrens stemme kalde ham frem fra graven. Jesus er enig heri og uddyber det ved at sige: »Undre jer ikke over dette,

for den time kommer, hvor alle, der er i gravene, vil høre hans (Menneskesønnens) stemme og komme frem.« Johannes 5:28,29

Sodomitterne skal genoprettes

Ezekiel var en anden af Guds hellige profeter, og han lægger vægt på, at selv så ugudelige mennesker som sodomitterne skal genopstå fra graven i genoprettelsens tid. Ezekiel irettesætter jøderne for deres utroskab, men minder dem samtidig om deres håb om en opstandelse, og han siger: »Når jeres søstre, Sodoma og hendes døtre, vender tilbage til deres tidligere tilstand, da skal I og jeres døtre vende tilbage til jeres tidligere tilstand.« Ezekiel 16:55

Dette indebærer naturligvis ikke universel frelse for de ugudelige, uanset deres lydighed mod den guddommelige lov, men det betyder en mulighed for frelse for alle. Jesus sagde om sodomitterne, at det ville være mere tåleligt for dem på dommens dag end for indbyggerne i visse jødiske byer. (Matthæus 10:15; 11:24). Muligheden for evigt liv på betingelse af lydighed vil blive tilbudt alle i genoprettelsens tid, og vi kan se, hvordan det vil være mere gunstigt for sodomitterne end for mange andre.

Det jødiske folk var blevet velsignet i høj grad af Herren, og deres synd var begået i lyset af en større erkendelse end sodomitterne. Derfor vil det kræve en større grad af ydmyghed fra deres side at vende tilbage til harmoni med Herrens lov. Jesus sagde, at hvis de mægtige gerninger, der var blevet udført i Kapernaum, var blevet udført i Sodoma, ville

sodomitterne have omvendt sig. (Matthæus 11:21-23). Der vil blive udført mange store gerninger i Sodoma. De vil blive vækket fra dødens søvn og få en mulighed for, under de mest gunstige omstændigheder, at omvende sig og leve, og uden tvivl vil de fleste af dem omvende sig og med glæde begive sig ud på vejen til det evige liv.

Børn skal opstå

Jeremias var også en hellig profet for Herren, og han har meget at sige om genoprettelse. I det 31. kapitel af hans profeti finder vi et løfte om børns opstandelse. Dette løfte vedrører de børn, der blev slagtet af Herodes på tidspunktet for Jesu fødsel, men viser ikke desto mindre, at det er Guds hensigt at genoplive alle dem, der er gået i døden som børn. Hvor storslået vil det ikke være for mødrene at få deres børn tilbage og have det privilegium at opfostre dem, ligesom om de aldrig var døde. Profeten siger:

»Så siger Herren: I Rama høres en stemme, klagen og stor gråd; Rakel græder over sine børn og vil ikke lade sig trøste, for de er ikke mere. Så siger Herren: Hold din stemme tilbage fra at græde og dine øjne fra tårer, for dit arbejde skal belønnes, siger Herren. De skal vende tilbage fra fjendens land. Der er altså håb for dine efterkommere, siger Herren. Dine børn skal vende tilbage til deres eget land.« Jeremias 31:15-17

Profeten Daniel forudsagde også de kommende tider med genoprettelse og pegede på, at de følger efter den store trængselstid, som den nuværende tidsalder netop er ved at afslutte. Han siger, at »de mange, der

sover i jordens støv, skal vågne op.« (Daniel 12:2). Da Gud udtalte dødsdommen over vores første forældre, sagde han: »For du er skabt af støv, og til støv skal du vende tilbage.« (1 Mosebog 3:19). Dette betyder ophævelsen af Adams dødsdom og genoprettelsen af de sovende til livet igen. Hvilken smuk måde at illustrere det velsignede genoprettelsesværk på!

Amos var en anden af Guds hellige profeter, og da han talte på Herrens vegne, sagde han: »På den dag vil jeg genoprejse Davids faldne bolig og lukke brudstederne i den; jeg vil genopbygge dens ruiner og opføre den som i gamle dage.« (Amos 9:11). Davids tabernakel er det, han byggede for at huse Pagtens Ark, da den blev genindsat i Israel fra fjendernes hænder. Pagtens Ark var et smukt symbol på Guds nærvær og nåde. Den blev for en tid taget fra israelitterne, og da den blev genindsat hos dem, betød det, at Guds nåde igen hvilede over denne nation, og dette var et tegn på en tid til stor glæde.

Genopbygningen af Davids tabernakel er derfor et symbol, der angiver, at Guds nåde igen skal genoprettes for Israel, efter at den i lang tid har været trukket tilbage fra dem. Dette er præcis, hvad der vil ske for Israels og hele verdens vedkommende i løbet af »genoprettelsens tider«. Denne profeti citeres i Apostlenes Gerninger, kapitel 15, hvor det vises, at dens opfyldelse finder sted ved Kristi genkomst, og at både hedningerne og jøderne da vil blive velsignet. Vi citerer:

»Jakob sagde: Brødre, hør på mig. Simon har beskrevet for os, hvordan Gud først greb ind for at

udvælge et folk til sit navn blandt hedningerne. Profeternes ord, » «, stemmer overens med dette, som der står skrevet: »Derefter vil jeg vende tilbage og genopbygge Davids faldne telt. Dets ruiner vil jeg genopbygge, og jeg vil genoprette det, for at resten af menneskeheden kan søge Herren, ja, alle hedningerne, der bærer mit navn, siger Herren.« Apostlenes Gerninger 15:13-17

Her vises det os, at Guds hensigt mellem Jesu første og anden komme ikke har været at omvende verden, men blot at udvælge en lille skare blandt hedningerne, som skal være forbundet med Mesteren i det fremtidige riges arbejde – at udvælge et »folk til hans navn«. Igen fremgår det herlige mål med Guds kærlighedsplan her, idet vi får at vide, at når dette »folk til hans navn« er udvalgt blandt hedningerne, vil Guds nåde vende tilbage til jøderne. Derefter vil også alle hedningerne få lejlighed til at søge Herren.

Frelser på Zions bjerg

Obadja var også en af Herrens hellige profeter, og i det aller sidste vers af sin profeti siger han: »Frelser vil komme op på Zions bjerg for at dømme Esaus bjerg; og riget vil tilhøre Herren.« Normalt tænker vi kun på én Frelser, og ja, Jesus er verdens Frelser. Uden Jesu udgydte blod kunne der ikke være frelse for nogen. Ikke desto mindre opfordres de, der følger i hans fodspor, til at deltage sammen med ham i arbejdet med at bringe frelse til verden. De lider og dør sammen med ham, for at de kan leve og regere sammen med ham i

hans rige, og hans regering har til formål at redde verden fra døden.

I Johannes' Åbenbaring 14:1-4 afsløres identiteten på disse Frelserer på Sions bjerg. Johannes siger: »Da så jeg, og der foran mig stod Lammet på Sions bjerg, og med ham 144.000, som havde hans navn og hans Faders navn skrevet på deres pande.« Nu kan vi se, hvad Jakob mente med et folk, der var samlet blandt hedningerne – et folk til Guds navn. Til at begynde med var denne herlige mulighed forbeholdt jøderne, men som nation afviste de den, og Herren vendte sig til hedningerne for at nå op på det fulde, forudbestemte antal frelsere, der skulle være på det symbolske Sions bjerg sammen med Jesus. De skal alle bære Faderens navn, da de alle optages i den guddommelige familie og dermed bliver Guds herskende hus i det nye rige.

Jesu tilhængere, der skildres som frelsere sammen med ham på Sions bjerg i kongerigetiden, er det ikke, fordi de har ofret sig selv som genløsningsbetaling. Det er faktisk ikke nødvendigt, at de gør det. Men på grund af deres trofasthed i at følge Jesus ind i den opofrende død får de del med ham i at uddele de velsignelser, der er lovet på grund af hans genløsningsbetaling. Når, som profeten viser, frelserne står på Sions bjerg, vil det være det tidspunkt, hvor »riget vil tilhøre Herren«. Det vil være tidspunktet for genoprettelsen.

Velsignelserne i de sidste dage

Mikâ var endnu en af de hellige profeter, og han har meget at sige om genoprettelse. I kapitel 4, vers 1-4, læser vi: »Men i de sidste dage skal det ske, at Herrens

hus' bjerg skal blive grundfæstet på bjergtoppene og hævet over bakkerne; og folk skal strømme til det. Og mange nationer vil komme og sige: »Kom, lad os drage op til Herrens bjerg og til Jakobs Guds hus; han vil lære os om sine veje, og vi vil vandre på hans stier; for loven skal udgå fra Zion, og Herrens ord fra Jerusalem.« Og han vil dømme blandt mange folk og irettesætte stærke nationer langt borte; og de vil smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskæringsknive: ingen nation vil løfte sværd mod en anden nation, og de vil ikke længere lære at føre krig. Men de vil hver især sidde under sin vinstok og under sit figentræ, og ingen vil skræmme dem; for Hærskarers Herrens mund har talt det.”

Ved at henvise til Daniel 2:35-44 vil man se, at »Herrens bjerg« er Herrens rige. Læg mærke til, hvor praktiske de genoprettelsesvelsignelser er, der vil blive uddelet til verden i løbet af denne rigets periode. Billedet begynder med »de sidste dage«, den periode, hvor den gamle sataniske verdensorden vil blive sat til side af en stor trængselstid. Folket vil i sin nød søge hjælp og vejledning hos Herren om, hvad de skal gøre – hvordan de kan redde sig ud af den ruin, som menneskehedens egoisme og dumhed har fremskyndet.

Når de anerkender det nye rige, vil de blive undervist i Herrens veje, som vil være veje til fred i stedet for veje til krig. Økonomisk tryghed vil også være et af kendetegnene ved den nye tid i det messianske rige. Hver mand vil »bo under sin vinstok og s e under sit figentræ«. Vi skal naturligvis ikke forstå dette

bogstaveligt, da det blot er et billede på tryghed og lykke, hvor ingen vil være bange. Tanken er, at alle i genoprettelsens tid vil blive rigeligt forsørget. Forsørgelsen vil være permanent og vare, så længe den enkelte fortsætter med at adlyde Guds love.

En universel religion

Habakkuk var en hellig profet for Herren, og han fortæller om denne genoprettelsens dag og siger, at »jorden skal fyldes med kundskab om Guds herlighed, ligesom vandet dækker havet.« (Habakkuk 2:14). Zefanias, en anden af de hellige profeter, fortæller også om den gudgivne oplysning, som vil komme til folket på den tid. Vi citerer: »For da vil jeg give folket et rent sprog, så de alle kan påkalde Herrens navn og tjene ham i enighed.« Zefanja 3:9

Satans forblindende indflydelse vil blive fortrængt af lyset fra kendskabet til Guds herlighed. Det rene sprog – undervisningen – som da vil blive vendt mod folket, vil, som profeten siger, føre til, at hele menneskeheden påkalder Herrens navn for at tjene ham i enighed. Således vil den sande viden om Gud blive genoprettet i disse tider med genoprettelse.

Profeten Zacharias, som også talte på Herrens vegne om den glædelige genoprettelsesdag, går i detaljer med at forklare, hvordan den oplysende indflydelse fra kongeriget vil påvirke folket. Han siger: »På den dag vil lyskilderne ikke længere skinne, men allige vil der være vedvarende dag! Kun Herren ved, hvordan dette kan ske. Der vil ikke være nogen normal dag og nat, for om aftenen vil det stadig være lyst.« Zakarias 14:6,7

Tanken her er en gradvis oplysning. Det er let at se, hvordan det vil ske. Det messianske rige vil først blive oprettet blandt de levende generationer. Når vi forstår jordens størrelse og de utallige mennesker, der bor på den, kan vi forstå, hvorfor der vil gå noget tid, før alle får kendskab til det nye rige. Det vil også tage tid for folket at slippe af med deres overtroiske forestillinger om Gud, så de bliver i stand til virkelig at kende ham.

Derefter vil der være alle de milliarder, der er døde, og som, når de oprejses fra de døde, skal undervises i den sande viden om Gud. De har ikke lært noget, mens de lå i graven. Derfor vil de, når de føres frem fra graven, have brug for at lære om den sande Gud for at få mulighed for at adlyde hans love. Således vil arbejdet med at oplyse folket fortsætte gennem hele rigets tusindårige »dag«.

I denne periode vil der være dels lys, dels mørke. Det vil sige, at det vil være en tid, hvor folks blindhed og overtro gradvist fjernes. Indtil arbejdet er fuldført, vil der stadig være et symbolsk mørke i verden, men om aftenen, eller ved afslutningen af denne herlige dag, vil der være fuldt lys. På det tidspunkt vil den oplysende og helbredende indflydelse fra »Retfærdighedens Sol«, som profeten Malakias forudsagde, have spredt al mørkets tåge, og den viden om Guds herlighed skal da fylde jorden. Malakias 4:2

Håndgribelige velsignelser

Resultatet af Kristi genkomst vil være herligt. De velsignelser, der skal uddeles gennem forvaltningen af hans rige, vil være meget konkrete. Ifølge vidnesbyrdet

fra alle Guds hellige profeter, der forudsagde genoprettelsens tid, vil disse velsignelser være:

Oplysning om den sande Gud og hans plan, der sætter en stopper for alle de utallige overtroiske forestillinger, der har plaget en forvirret verden siden Edens dage

Befrielse fra alle former for sygdom

Frihed fra den adamitiske død

Ingen flere krige

Økonomisk tryghed for alle.

Alle disse meget praktiske og tilfredsstillende goder i det messianske rige vil ikke blive uddelt ubetinget. Apostlen Peter er meget omhyggelig med at minde os om, når han fortæller os om »tiderne for genoprettelse«, at »det skal ske, at enhver sjæl, som ikke vil høre på denne profet, skal udryddes fra folket«. (Apostlenes Gerninger 3:23). Det er netop denne tanke, der fremhæves i lignelsen om fårene og gederne. Til dem, der repræsenteres af fårene, lyder det: »Kom, I min Faders velsignede, arve det rige, der er forberedt for jer siden verdens grundlæggelse .« Men til gederne, de ulydige, siges det: »Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild«, eller, som det sidste vers viser, »evig straf«. Dette betyder ifølge det græske »at blive afskåret« fra livet. Matthæus 25:31-46

Som lignelsen viser, vil de lydige på den dag, fåreklassen, få den oprindelige herredømme genoprettet. Den herredømme gjaldt over jorden og

jordens ting. Således har vi igen tanken om genoprettelse, genoprettelsen af paradiset, med verdensomspændende rækkevidde og virkning. Hvilket herligt håb dette er for den fattige, syndesyg og døende verden. Det er praktisk talt umuligt for os nu at forestille os de forandringer, der vil finde sted på jorden som følge af indvielsen af det guddommelige genoprettelsesprojekt.

Tænk på de forandringer, der vil opstå som følge af udryddelsen af sygdom og død! Tænk på de andre forandringer, da der ikke længere vil være krig. Forestil dig de forandringer, der vil komme, fordi menneskene lærer at kende, elske og oprigtigt tjene den sande Gud. Tænk på, hvad det vil betyde, når kærlighed erstatter egoisme som det motiverende princip for al menneskelig aktivitet!

Tænk på det ændrede synspunkt, når mennesker ikke længere behøver at tænke på og planlægge for døden. Forestil jer en evighed af glæde, der strækker sig foran dem, i stedet for en kort, hektisk tilværelse, der i bedste fald består af kun en lille del lykke, og resten af skuffelse og sorg. For at sige det med ordene fra en af Guds inspirerede og hellige profeter: Tænk på den tid, hvor »Gud vil tørre alle tårer fra deres øjne; og der vil ikke længere være død, hverken sorg eller gråd, og der vil heller ikke være mere smerte; for alle disse ting er forsvundet for evigt.« Johannes' Åbenbaring 21:4

Er dette umuligt? Nej, intet af denne art er umuligt for Gud. Det forekommer os måske umuligt, fordi vi aldrig før har set noget lignende. Selve livet forekommer os umuligt; det vil sige, vi forstår ikke, hvad livet er. Hvem

er vis nok til at forklare os filosofien bag et hjerteslag? Men Gud, Skaberen, skabte hjertet og hjerteslaget, og den samme Gud er fuldt ud i stand til at genoprette hjerteslaget i de milliarder af menneskelige bryst, der engang svagt bankede med et strejf af liv, men til sidst bukket under for dødens hærgen, fordi Guds retfærdighed havde bestemt, at intet ufuldkomment menneske kunne fortsætte med at leve.

Dette herlige genoprettelsesprojekt skal gennemføres af det messianske rige, som snart skal oprettes. Lad os fortsætte med at bede om den dag, som Jesus lærte os: »Lad dit rige komme, lad din vilje ske på jorden, som i himlen.« Matthæus 6:10